

Handwritten signature

УПРК.бр.10/2023

ВО ИМЕТО НА ГРАЃАНИТЕ НА РЕПУБЛИКА СЕВЕРНА МАКЕДОНИЈА

УПРАВНИОТ СУД во совет составен од судиите: Елизабета Васкова - претседател на советот, м-р Валентина Конеска и Билјана Никодиновска Петровска - членови на советот, со записничар Мухамед Исмаили-судски соработник, одлучувајќи по тужбата на тужителот Дирекција за технолошки индустриски развојни зони Скопје, застапувано од законски застапни, директор Јован Деспотовски од Скопје, преку полномошник адвокат Атанас Георгиевски од Скопје, против Решение УП број 10-73 од 06.09.2023 година, на Комисија за заштита на конкуренцијата на Република Северна Македонија, за прекршоци од областа на конкуренцијата, по одржаната јавна расправа на ден 13.12.2023 година, во присуство на законскиот застапник на тужителот, директор Јован Деспотовски од Скопје, лично, полномошникот на тужителот адвокат Атанас Георгиевски од Скопје и овластен претставник на тужениот орган, согласно член 60 став 3 алинеја 2 од Законот за управни спорови, на ден 20.12.2023 година, ја донесе и јавно ја објави следната:

I ПРЕСУДА

Тужбата на тужителот Дирекција за технолошки индустриски развојни зони Скопје, изјавена против решението УП број 10-73 од 06.09.2023 година, на Комисија за заштита на конкуренцијата на Република Северна Македонија, СЕ УВАЖУВА.

Решението на Комисија за заштита на конкуренцијата на Република Северна Македонија УП број 10-73 од 06.09.2023 година, СЕ ПОНИШТУВА, и предметот се враќа на повторно разгледување и постапување на тужениот орган.

II РЕШЕНИЕ

Барањето на полномошникот на тужителот за надомест на трошоците сторени во управниот спор, ДЕЛУМНО СЕ УВАЖУВА.

Се задолжува тужениот орган да ги надомести на тужителот трошоците сторени во управниот спор во износ од 8.740,00 денари, во рок од 15 дена од правосилноста на решението.

Барањето на тужителот за надомест на трошоците во постапката за разликата од досудениот до побараниот износ од 11.218,00 денари, СЕ ОДБИВА КАКО НЕОСНОВАНО.

Образложение

Комисија за заштита на конкуренцијата на Република Северна Македонија, при испитување на известувањето на планирано доделување на помош и известување за дополнителни информации за формата за известување за регионална помош бр. 10-73 од 05.05.2023 година, поднесено од Владата на РСМ како давател на државна помош претставувана од страна на Дирекцијата ТИРЗ за доделување на планирана регионална помош на корисникот АД Скопје, со Решение УП број 10-73 од 26.05.2023

година, дозволила пакет составен од четири поединечни мерки, во се како во изреката на решението, при што покрај другите услови за користење на државна помош, предвидела и дека доделувањето на државната помош е дозволено само под услов покрај новата планирана инвестиција ТИРЗ Скопје 2, компанијата како корисник да ја задржи сегашната инвестиција и произведен објект заедно со сите вработени во ист обем како и пред периодот на почетокот на планираната инвестиција ТИРЗ Скопје 2 за временски период како и периодот на одржливост на новата планирана инвестиција во ТИРЗ Скопје 2.

Незадоволен од вака донесеното решение, тужителот преку својот полномошник, со тужба за управен спор ја оспори законитоста на истото поради погрешно утврдена фактичка состојба и погрешна примена на материјалното право, со предлог тужбата да се уважи, а оспореното решение да се поништи како незаконито, како и Судот да го задолжи тужениот орган со трошоците на постапката. Имено, во тужбата се наведува дека условите предвидени во оспореното решение и предлог договорот за доделување на државна помош на АД за производство на сопирачка опрема ВАБТЕК МЗТ АД Скопје, а што се однесуваат на сопственото учество во инвестицијата, задржување и зголемување на бројот на вработени до датумот на завршување на инвестицискиот проект се прифатливи за корисникот и се состваен дел на предлог договорот за користење на државна помош, но за тужителот останува неприфатливо и спротивно на законот тоа што доделувањето на помошта неосновано се условува со задржување на постоечкиот објект, кој услов со смисла на член 9 став 1 од Законот за ТИРЗ може да биде применет единствено доколку државната помош се состои во даночни ослободувања и/или даночни олеснувања. Во конкретниот случај таквата мерка не е предмет ниту на државна помош ниту на предлог договорот со потенцијалниот корисник на регионалната помош. Од наведените причини се предлага поништување на решението во делот со кој доделувањето на државната помош е дозволено само под услов покрај новата планирана инвестиција ТИРЗ Скопје 2, компанијата како корисник да ја задржи сегашната инвестиција и произведен објект заедно со сите вработени во ист обем како и пред периодот на почетокот на планираната инвестиција ТИРЗ Скопје 2 за временски период како и периодот на одржливост на новата планирана инвестиција во ТИРЗ Скопје 2, како што е наведено во последниот став (страна 5 и страна 6) од диспозитивот на цитираното решение.

Тужениот орган во одговор на тужбата остана на наводите во оспореното решение, со образложение дека тужениот орган го донел оспореното решение согласно Законот за контрола на државна помош и комплетната документација доставена од тужителот, како и дека со вметнување на условот дека доделувањето на државната помош е дозволено само под услов покрај новата планирана инвестиција во ТИРЗ Скопје 2 , компанијата да ја задржи сегашната инвестиција и произведен објект заедно со сите вработени во ист обем како и пред периодот на почетокот на планираната инвестиција ТИРЗ Скопје 2 за временски период како и периодот на одржливост на новата планирана инвестиција во ТИРЗ Скопје 2, правилно ја применил Уредбата за условите и постапката за доделување на регионална помош во согласност со основната цел на регионалната помош и политика, а тоа е, доделување на државна помош само за продуктивни почетни инвестиции. Воедно, во одговорот на тужба е наведено и дека во меѓувреме е донесено ново решение Уп.бр. 10-73 од 06.09.2023 година со кое Предлогот Уп.бр.10-73 од 07.08.2023 година (бр.13-735/6 од 04.08.2023 година) на Дирекција за технолошки индустриски развојни зони за огласување за ништовно на Решението на Комисијата за заштита на конкуренција Уп.бр.10-73 од 26.05.2023 година, се прифаќа и Решението на Комисијата за заштита на конкуренција Уп.бр.10-73 од 26.05.2023 година, се огласува

за ништовно, бидејќи неговото извршување воопшто не е можно. Со оглед на наведеното се предлага тужбата да се одбие како неоснована со оглед на фактот што предметното оспорено решение е огласено за ништовно

Судот го достави одговорот на тужба до полномошникот на тужителот, со цел да се запознае со неговата содржина, по кој истиот не се произнесе.

Судот постапувајќи по тужбата на тужителот на ден 13.12.2023 година, одржа јавна расправа, на која пред почетокот на расправата го повика полномошникот на тужителот да се произнесе по однос на новодонесеното решение од страна на тужениот орган Уп.бр. 10-73 од 06.09.2023 година во смисла на член 42 став 1 и став 3 од Законот за управни спорови. Полномошникот на тужителот истакна дека истите не се запознаени со вака донесеното решение, со оглед дека кон одговорот на тужба кој го имаат примено стојат наводи за истото но не е доставено во прилог. Судот примерок од новодонесеното решение Уп.бр.10-73 од 06.09.2023 година му врач на полномошникот на тужителот, по однос на кое полномошникот на тужителот се произнесе во смисла на член 42 став 1 и став 3 од од Законот за управни спорови и истакна дека не се задоволни со новодонесениот управен акт од страна на тужениот орган, бидејќи истиот не ги отстранува причините поради кои е поднесена предметната тужба, ниту пак е донесено соодветно решение за дозволеноста на мерките во конкретниот случај и нивната условеност, па следствено сметаат дека вака донесеното решение претставува злоупотреба на правата на странките во насока на одолговлекување на постапката. Поради наведените причини ја прошируваат тужбата на новиот управен акт, па предлагаат Судот по оценување на доказите да го укине решението на тужениот орган бр.10-73 од 06.09.2023 година.

Законскиот застапник на тужителот изјави дека остануваат и ја прошируваат тужбата и кон новодонесеното решение со кое е огласено за ништовно осореното решение со тужбата, бидејќи со вака донесеното решение иако е на нивни предлог не се решаваат основните спорни прашања кои се поставени со тужбата а кои се однесуваат на незаконските услови кои тужениот орган ги поставува како основ за доделувањето на државната помош. Предложи тужбата да се уважи а сега оспореното решение Уп.бр.10-73 од 06.09.2023 година, да се поништи.

Претставникот на тужениот орган, Роса Милошева, изјави дека Решението 10-73 од 06.09.2023 година е донесено по предлогот доставен со допис од страна на тужителот со образложение од страна на тужителот, дека заклучно со датумот на дописот на тужителот со предлогот за огласување на решението на КЗК Уп бр.10-73 од 26.05.2023 година за ништовно, Договорот за доделување на државна помош не бил склучен, како еден од фактите приложени кон образложението зошто бараат решението на КЗК Уп.10-73 од 26.05.2023 година да биде прогласено за ништовно. Исто така во дописот на тужителот се наведува дека не постои можност за извршување на претходно наведеното решение. Од наведените причини, Комисијата утврдила како што е во диспозитивот и решението го огласила за ништовно, бидејќи неговото извршување воопшто не е можно. Исто така Комисијата сметаше дека планираната инвестиција за државна помош согласно предлог договорот за државна помош не е во план да се реализира. Со оглед на тоа дека тужбеното барање е од процесна природа и не се бара од Судот мериторно да одлучи по предметот, а сметаат дека условите во тужбата се остварени, односно решението од 26.05.2023 година е огласено за ништовно, кое што решение претходно било утврдено дека е во согласно Законот за контрола на државна помош и е наведен услов за истото да може да се изврши, Комисијата предлага да се одбие тужбеното барање и да се потврди новодонесеното решение од 06.09.2023 година.

Во доказна постапка, Судот на расправата со читање изврши увид во Тужбата на тужителот со прилози, Одговорот на тужбата од 14.09.2023 година со прилог списи по предметот и тоа: Доставување на мислење Уп бр.03-198/5 од 29.12.2022 година, Доставување на дополнителни информации бр.1471/3 од 02.12.2022 година, Барање дополнителни информации бр.03-198/22 од 28.11.2022 година, Барање на мислење за предлог пакет за државна помош бр.13-1471/1 од 08.11.2022 година, Известување за планирање на доделување на државна помош бр.13-735/1 од 26.04.2023 година со прилози, решение Уп бр.10-73 од 26.05.2023 година, Одговор на барање за измена на решение бр.10-73 од 18.07.2023 година со прилози, Предлог за огласување на решение за ништовно бр.13-7-5/6 од 04.08.2023 година, и оспорено решение Уп бр.10-73 од 06.09.2023 година на тужениот орган.

Судот постапувајќи по тужбата на тужителот, врз основа на наводите и доказите од тужбата, одговор на тужбата на тужениот орган, како и со увид во доказите и списите на предметот доставени од тужениот орган, а имајќи ги во предвид и наводите од одржаната јавна расправа најде дека:

Тужбата на тужителот е основана.

Од списите во предметот произлегува дека од страна на Комисија за заштита на конкуренцијата на Република Северна Македонија, по испитување на известувањето на планирано доделување на помош и известување за дополнителни информации за формата за известување за регионална помош бр. 10-73 од 05.05.2023 година, поднесено од Владата на РСМ како давател на државна помош претставувана од страна на Дирекцијата за технолошки индустриски развојни зони, е донесено Решение УП број 10-73 од 26.05.2023 година, за доделување на планирана регионална помош на Акционерското друштво за производство на сопирачка опрема ВАБТЕК МЗТ АД Скопје, како корисник на државната помош, со што дозволила пакет составен од четири поединечни мерки, како во изреката на решението, при што покрај другите услови за користење на државна помош, предвидела и дека доделувањето на државната помош е дозволено само под услов покрај новата планирана инвестиција ТИРЗ Скопје 2, компанијата како корисник да ја задржи сегашната инвестиција и произведен објект заедно со сите вработени во ист обем како и пред периодот на почетокот на планираната инвестиција ТИРЗ Скопје 2 за временски период како и периодот на одржливост на новата планирана инвестиција во ТИРЗ Скопје 2.

Ова, откако до Комисијата за заштита на конкуренција на ден 09.11.2022 година, од страна на Дирекцијата за технолошко индустриски развојни зони било доставено Барање на мислење за предлог пакетот за државна помош бр. 13-1471/1 од 08.11.2022 година, за Акционерското друштво за производство на сопрачка опрема ВАБТЕК МЗТ АД Скопје, во прилог на кое бил доставен и Предлог договор за доделување на државна помош и Писмо за намера бр. 13-205/1 од 26.01.2022 година. По разгледување на предлогот, Комисијата за заштита на конкуренција имала потреба од дополнителни информации со оглед дека со Предлог договорот, во член 3 став 3.2, точка а) биле предвидени и даночни олеснувања, а ова согласно член 9 став (1) алинеја 1 од Законот за технолошко развојни индустриски зони („Службен весник на Република Македонија “ број 14/07.....30/16 и 83/18), каде е предвидено дека „корисникот на зоната кој спроведува продуктивни инвестициски вложувања остварува даночни ослободувања или олеснувања ако: врши нова дејност, а не ја пренесува дејноста од друго подрачје на Република Македонија во зоната “. На ден 05.12.2022 година, бил доставен допис за достава на дополнителни информации од страна на Дирекцијата за технолошко индустриски развојни зони, со прилог

известување од Акционерското друштво за производство на сопрачка опрема ВАБТЕК МЗТ АД Скопје, дека се откажува и нема да ги користи поволностите во врска со реализација на инвестицискиот проект, како и дека ќе го одржи постојното ниво на операции како и постојниот број на работни места, а при тоа по оценка на тужениот орган не бил даден одговор дали планираниот инвестициски проект претставува целосно нова инвестиција, односно дали се работи за вршење на нова дејност различна од таа што инвеститорот ја вршел досега надвор од зоната. Меѓутоа, од доставената тековна состојба за акционерското друштво, каде е наведено дека дејноста на корисникот е 30.20-Производство на железнички локомотиви и шински возила, како и видно од Брањето на милсење бр. 13-1471/1 од 08.11.2022 година, доставено од страна на Дирекцијата за ТИРЗ, каде било наведено дека проектот се однесува на инвестирање во материјални и нематеријални средства во ТИРЗ Скопје 2 со производство, монтажа и продажба на компоненти и системи за железничка индустрија, тужениот орган оценил дека истите упатуваат на тоа дека не се работи за продуктивна почетна инвестиција. Врз основа на вака изнесените факти и информации Комисијата за заштита на конкуренција на ден 29.12.2022 година донела Мислење бр. 03-198/4 во кое утврдила дека најавата за планираното доделување на државна помош на Акционерското друштво за производство на сопрачка опрема ВАБТЕК МЗТ АД Скопје, е во согласност со Законот за контрола на државна помош и Уредбата за условите и постапката за доделување на регионална помош („Службен весник на РМ“ број 109/13) но под услов покрај новата планирана инвестиција ТИРЗ Скопје 2, компанијата како корисник да ја задржи сегашната инвестиција и произведен објект заедно со сите вработени во ист обем како и пред периодот на почетокот на планираната инвестиција ТИРЗ Скопје 2 за временски период како и периодот на одржливост на новата планирана инвестиција во ТИРЗ Скопје 2, а кој услов треба да биде составен дел од Предлог договорот за доделување на државна помош.

На ден 26.05.2023 година од страна на Комисијата за заштита на конкуренција е донесено решение со кое што дозволила пакет составен од четири поединечни мерки за доделување на државна помош Уп.бр. 10-73 од 26.05.2023 година, во кое е наведен истиот услов од Мислењето број 03-198/4 од 29.12.2022 година, со образложение дека е постапено согласно член 2 од Уредбата за условите и постапката за доделување на регионална помош во согласност со основната цел на регионалната помош и политика, а тоа се продуктивни почетни инвестиции, како и дефиницијата за продуктивни почетни инвестиции од Законот за контрола на државната помош.

На ден 29.06.2023 година од страна на Дирекцијата за технолошко индустриски развојни зони со допис бр. 13-735/4 од 28.06.2023 година, до Комисијата за заштита на конкуренција било доставено Барање за измена на решението Уп.бр. 10-73 од 26.05.2023 година, во делот кој се однесува на бришење на ставот кој што гласи: „Доделувањето на државната помош е дозволено само под услов покрај новата планирана инвестиција ТИРЗ Скопје 2, компанијата како корисник да ја задржи сегашната инвестиција и произведен објект заедно со сите вработени во ист обем како и пред периодот на почетокот на планираната инвестиција ТИРЗ Скопје 2 за временски период како и периодот на одржливост на новата планирана инвестиција во ТИРЗ Скопје 2.“, или опционо овој став да се однесува исклучиво доколку инвеститорот користи даночни ослободувања. На ваквото барање тужениот орган доставил известување бр. 10-73 од 18.07.2023 година, дека одлуките на Комисијата за заштита на конкуренција се конечни и против решението на Комисијата може да се поднесе тужба за поведување на управен спор.

На ден 07.08.2023 година од страна на Дирекцијата за технолошко индустриски развојни зони, до Комисијата е доставен Предлог за огласување на Решението Уп.бр. 10-73 од 26.05.2023 година за ништовно, по што е донесено ново сега оспореното решение Уп.бр. 10-73 од 06.09.2023 година со кое Предлогот Уп.бр.10-73 од 07.08.2023 година (бр.13-735/6 од 04.08.2023 година) на Дирекција за технолошки индустриски развојни зони за огласување за ништовно на Решението на Комисијата за заштита на конкуренција Уп.бр.10-73 од 26.05.2023 година, се прифаќа и Решението на Комисијата за заштита на конкуренција Уп.бр.10-73 од 26.05.2023 година, се огласува за ништовно, бидејќи неговото извршување воопшто не е можно. Во образложението на решението е наведено дека со Решение Уп.бр. 10-73 од 26.05.2023 година, Комисијата за заштита од конкуренција утврдила дека мерките содржани во Известувањето за планирано доделување на помош и дополнителните информации за формата за известување на регионалната помош, претставуваат доделување на државна помош како регионална индивидуална помош согласно член 4 став (1) точка 2 и точка 11 од Законот за контрола на државна помош („Службен весник на РМ“ бр. 145/10), при што доделувањето на истите е дозволено само под услов покрај новата планирана инвестиција ТИРЗ Скопје 2, компанијата како корисник да ја задржи сегашната инвестиција и произведен објект заедно со сите вработени во ист обем како и пред периодот на почетокот на планираната инвестиција ТИРЗ Скопје 2 за временски период како и периодот на одржливост на новата планирана инвестиција во ТИРЗ Скопје 2. Со оглед дека во предлогот на Дирекцијата е наведено дека Договорот за доделување на државна помош воопшто не бил склучен, како и дека не постои можност за извршување на решението, од кои причини Комисијата го прифатила предлогот и го огласил решението за ништовно.

Оценувајќи ја законитоста на оспореното решение, Судот најде дека тужениот орган погрешно и нецелосно ја утврдил фактичката состојба, што довело до погрешна примена на материјалното право на штета на тужителот.

Согласно членот 4 став (1) точка 2 од Законот за контрола на државна помош („Службен весник на РМ“ бр.145/10), Индивидуална помош е државна помош која не е доделена врз основа на шема на помош или државна помош доделена врз основа на шема на помош, а со обврска за дополнително одобрување од страна на Комисијата за заштита на конкуренцијата; а согласно точка 11. Регионална помош е помош која е во согласност со целите на регионалната политика на Република Македонија и со која се поддржуваат продуктивни почетни инвестиции или отворање на работни места, поврзани со инвестициите.

Согласно член 5 став (1) од истиот закон Државна помош се сите потенцијални или реализирани расходи или сите потенцијално или реално намалени приходи на државата, доделени од давателите на државната помош кои ја нарушуваат или можат да ја нарушат конкуренцијата преку овозможување на економска предност на определено претпријатие која не би била можна без доделената државна помош или преку фаворизирање на производството на одредени стоки или давањето на одредени услуги.

Согласно член 10 од Законот за контрола на државна помош, Комисијата за заштита на конкуренцијата е надлежна за оцена и надзор на секој облик на државна помош.

Согласно член 15 од истиот закон, став (3) Ако Комисијата за заштита на конкуренцијата при испитувањето на известувањето утврди дека мерките содржани во известувањето претставуваат државна помош, во смисла на овој закон, и доделувањето на истата е дозволено, ќе донесе решение за тоа.

Согласно членот 10 од Законот за општата управна постапка („Службен весник на Република Македонија“ бр. 124 /2015), јавниот орган треба да ги утврди сите факти и околности што се од битно значење за правилно утврдување на фактичката состојба во управната постапка.

Согласно член 88 став 4 од наведениот Закон, образложението треба да биде разбирливо и да содржи: кратко излагање на барањето на странката, ако постои, утврдените факти според коишто е издаден управниот акт, правните прописи и причините поради коишто, врз основа на утврдените факти, управниот акт е донесен, причините поради кои некои од барањата, тврдењата или предлозите на странките не се прифатени, како и причините поради кои некои од изјавите дадени во текот на постапката не се земале предвид. Во случај на управен акт донесен по слободна оцена, мора да се наведат главните причини поради кои правото да се решава по слободна оцена се применило на начин како во управниот акт. Кога жалбата не го одлага извршувањето на управниот акт, образложението исто така содржи и упатување на прописот што тоа го предвидува.

Согласно член 35 став 1 од Законот за управните спорови („Службен весник на Република Северна Македонија бр.96/2019), законитоста на оспорениот управен акт судот ја испитува во границите на барањето од тужбата, но притоа не е врзан со причините на тужбата. Согласно став 2 на истиот член, на ништовноста на управниот акт судот внимава по службена должност.

Согласно член 37 став 1 од цитираниот закон, Судот одлучува по поднесената тужба, по одржана расправа, освен кога е тоа поинаку уредено со овој закон.

Според одредбата од член 60 став 3 од истиот закон, по исклучок од ставот (1) на овој член, судот ќе го поништи оспорениот поединечен управен акт и ќе го врати на повторно одлучување на органот кој го донел, и тоа: доколку тужениот орган решавал по слободна оценка или доколку природата на управната работа не дозволува одлучување во полна јурисдикција, односно не може целосно да ги утврди фактите по суштинските прашања и треба во управната постапка да се утврди вистинската фактичка состојба. Според ставот 5 од истата одредба, Доколку судот го поништи управниот акт и предметот го врати на органот кој го донел управниот акт, во пресудата ќе му нареди на тужениот орган да донесе поединечен акт во рок од 15 дена по правосилноста на пресудата, при што тужениот орган е врзан за правното мислење на судот во однос на примената на материјалното право и за неговите ставови кои се однесуваат на постапката.

Во конкретниот случај, Судот најде дека се основани тужбените наводи на тужителот дека во постапката што предходела на донесување на оспореното решение од страна на тужениот орган фактичката состојба не е до крај правилно и целосно утврдена, по однос на релевантните факти за одлучувањето а со тоа и правилната примена на материјалното право во смисла на одредбата од член 9 став 1 точка 1 од Законот за технолошки индустриски развојни зони, како и правилна примена одредбите од Законот за контрола на државната помош, условувајќи го доделување на државната помош со задржување на сегашната инвестиција и произведен објект како и пред почетокот на планираната инвестиција во ТИРЗ Скопје2.

Имено, видно од образложението на оспореното решение тужениот орган утврдил дека со Решение Уп.бр. 10-73 од 26.05.2023 година, Комисијата за заштита од конкуренција утврдила дека мерките содржани во Известувањето за планирано доделување на помош и дополнителните информации за формата за известување на регионалната помош, претставуваат доделување на државна помош како регионална индивидуална помош согласно член 4 став (1) точка 2 и точка 11 од Законот за контрола на државна помош („Службен весник на РМ“ бр. 145/10), при што во исто време доделувањето на истите е дозволено само под услов покрај новата планирана инвестиција ТИР3 Скопје 2, компанијата како корисник да ја задржи сегашната инвестиција и произведен објект заедно со сите вработени во ист обем како и пред периодот на почетокот на планираната инвестиција ТИР3 Скопје 2 за временски период како и периодот на одржливост на новата планирана инвестиција во ТИР3 Скопје 2, но без при тоа да се наведе врз основа на кои факти и согласно кои законски одредби е донесена ваквата одлука, што ја прави одлуката нејасна и неразбирлива.

Од наведените причини Судот оцени дека се основани причините врз основа на кои се оспорува решение на тужениот орган со кое е огласено за ништовно решение Уп.бр. 10-73 од 26.05.2023 година, бидејќи со вака донесеното решение иако е на предлог на тужителите не се решаваат основните спорни прашања кои се поставени со тужбата а кои се однесуваат на законитоста и дозволеноста на условите кои тужениот орган ги поставува како основ за доделувањето на предвидениот пакет мерки на државната помош. Имено, од содржината на списите на предметот, неспорно е дека сите предвидени мерки претставуваат индивидуална помош во смисла на член 4 став 1 точка 2 од Законот за контрола на државна помош и претставуваат државна помош во смисла на член 5 став 1 од истиот закон, наменети за реализација на инвестициски проект за производство на железнички локомотиви и шински возила што претставува регионална помош како индивидуална помош согласно член 4 став 1 точка 11 од Законот, при што истите тужениот орган ги дозволува согласно утврдената фактичка состојба. Воедно, неспорно е и дека за корисникот се прифатливи сите други услови предвидени и врз основа на кои била дозволена државната помош од страна на тужениот орган, а кои се однесуваат на сопствено учество во инвестицијата, задржување и зголемување на бројот на вработените до датум на завршување на инвестицискиот проект и се составен дел на предлог договорот за користење на државна помош, и истите како такви и за тужителот и за тужениот орган се во согласност со цитираните материјални закони. Меѓутоа, и по оценка на Судот, останува спорено и нејасен врз основа на кои факти и околности тужениот орган нашол дека видот на помошта која се одобрува во конкретниот случај треба да се услови со задржување на постоечкиот објект, кој услов во смисла на член 9 од Законот за технолошко индустриски развојни зони може да биде применет само доколку државната помош се состои во даночни ослободувања и/или даночни олеснувања, со оглед дека такви олеснувања не се превидени ниту со државната помош, а корисникот на помошта во текот на постапката изјавил дека се откажува и нема да ги користи поволностите во врска со реализација на инвестицискиот проект, соодветно и предлог договорот за доделување на државна помош нема да ги содржи поволностите содржани во истиот а покрај планираната инвестиција и креирање на дополнителни работни места ќе го одржи постојното ниво на операции и постојниот број на работни места.

Имајќи го претвид наведеното, потребно е тужениот орган при повторното постапување да ги има предвид укажувањата на овој суд и правилно да ја утврди фактичката состојба по однос на Барање на мислење за предлог пакетот за државна помош на тужителот во смисла на член 4 став 1 точка 2 и точка 11 од Законот за

контрола на државна помош, член 5 став 1 од истиот закон а во врска со од член 9 став 1 точка 1 од Законот за технолошки индустриски развојни зони, во однос на законитоста и дозволеноста на условите кои тужениот орган ги поставува како основ за доделувањето на државната помош, така што врз основа на сите приложени докази кои се битни за правилно и целосно утврдување на фактичката состојба по суштинските прашања, како и со правилна примена на погоре наведените законски одредби, да донесе правилно и на закон засновано решение по Предлогот на тужителот.

Одлучувајќи по однос на барањето на полномошникот на тужителот за надомест на трошоците во постапката, Судот согласно член 148 став 1 и член 149 од ЗПП, в.в. со член 86 од Законот за управни спорови и согласно успехот во спорот, го задолжи тужениот орган да му ги надомести на тужителот трошоците во постапката во износ од 8.740,00 денари. Останатиот дел барањето на тужителот за надомест на трошоците во постапката, за разликата од досудениот до побараниот износ, Судот го одби, од причина што за управен спор, а согласно членот 8 став I точка 10 в.в. став III точка 1 од Тарифата за награда и надоместок на трошоците за работа на адвокатите, наградата на полномошникот изнесува 7.000,00 денари, зголемен за износ од 1.260,00 денари на име 18% ДДВ, како и 480,00 денари на име на такса за тужба кои тужителот ги побарува во оваа постапка.

Врз основа на изнесеното, Судот согласно член 60 став 3 алинеја 2 од Законот за управни спорови („Службен весник на Република Македонија.

Одлучено во Управен суд на 20.12.2023 година, под УПРК.бр.10/2023.

Записничар - судски соработник
Мухамед Исмаили

Претседател на совет - Судија
Елизабета Васкова

ПРАВНА ПОУКА: Против оваа Пресуда не е дозволена жалба согласно член 69 став 4 од Законот за управните спорови. Против решението дозволена е жалба во рок од 15 дена по приемот на истото преку овој суд до Вишиот управен суд.

НАЛОГ ЗА ТАКСА: Се задолжува тужителот да плати судска такса за одлука во износ од 800,00 денари, во рок од 15 дена од приемот на одлуката и тоа како примач Буџет на Република Северна Македонија, банка на примач НБРСМ, судски такси од физички лица сметка број 1000-000-000-630-95, Уплатна сметка: 840-182-03359 Приходна шифра: 72-22-13, Програма:00, Начин:2, односно судски такси од правни лица банка на примач НБРСМ сметка број 1000-000-000-630-95, Уплатна сметка: 840-182-03338, Приходна шифра: 72-22-11, Програма:00, Начин:2.

Пресудата да се достави на:

- тужител преку полномошник
- тужен орган

Претседател на совет - Судија
Елизабета Васкова

МГ/

